

на-та жена начала да мисли и да плаче за
 безчисленны-тѣ си най-гнѣсни грѣхове, що
 е та сторила въ живота си. Увы! азъ
 грѣшна и блѣдна надъ блѣдницы-тѣ, дѣмаше
 си та, какъ ще отговарямъ прѣдъ правед-
 наго сѣдѣа за толкова мои грѣхове? Тѣло-
 то си разсыпахъ и напзанихъ по всѣдѣ съ
 нечистѣ гной, дѣшж-тѣ си ѹсквърнихъ; ѹвы
 за менѣ грѣшницѣ! комѣ да съ ѹподоби съ
 грѣхове-тѣ си? на блѣдницѣ-тѣ, или на
 Митарѣ? нѣ никоѣ отъ тѣхъ не съгрѣши
 тѣй както азъ! Тѣй като съ окаяваше бѣд-
 на-та, прѣкара всички-тѣ си постѣпки, ра-
 боты злы и що е направила отъ младо мо-
 миченце на-самъ, и като бѣдна, зе та на-
 чѣрта всичко на книгѣ. Послѣ като написа,
 всички-тѣ си грѣхове, единъ отъ най мрѣс-
 ны-тѣ си грѣхове остави, и запечата пис-
 мо-то. Въ единъ день като видѣ, че Ва-
 силій отива самичакъ въ черквѣ, безъ да ѣ
 види нѣкой, подаде мѣ писмо-то си и из-
 рече: смилѣ съ за еднѣ женѣ, коѣ е съгрѣ-
 шила най-много стѣ всички-тѣ другы же-
 ны; въ тѣхъ книгѣ, владыко, ты ще намѣ-
 ришь всички-тѣ мои грѣхове и беззаконїѣ;